

[Finansministeren.]

dette Kurstab dækkes ved et Ekstrakvartals Skat til den almindelige Indkomstskat. Det var den samme Lovgivning, vi havde i Efteraaret, da Kriseloven blev vedtaget, og jeg tillader mig altsaa at foreslaa det paa ny. Nu er der jo den Mulighed, at det ikke bliver nødvendigt at bruge et saa stort Beløb — jeg anslaa det til ca. 14 Mill. Kr. i Lovforslaget —, og jeg har derfor indsat den Bestemmelse, at for saa vidt der ikke skulde bruges et saa stort Beløb, som her er forudsat til Dækning af Kurstab paa Statsgældsrenter og -afdrag, skal Finansministeren være bemyndiget til med Finansudvalgets Samtykke at undlade Opkrævning af Halvdelen af den Skat, der er Tale om her.

Det kunde jo tænkes, at Kurstabet blev mindre, naar Pengene skal betales, det vil først Aarets Forløb vise. Det kunde ogsaa være, at der paa andre Omraader, f. Eks. ved Toldindtægternes Nedgang, ikke blev saa store Tab, som jeg regner med i Øjeblikket, og i saa Fald vil man altsaa, som Lovforslaget her er affattet, kunne formindske denne Skat, som skal udskrives, saaledes at der ikke udskrives mere end nødvendigt.

Jeg tror, det er nødvendigt at have en saadan Bemyndigelse, og den viser i alt Fald, at det ikke er Hensigten at skaffe mere, end der er nødvendigt til at dække de Udgifter, som er en Følge af Krisesituationen. Men det viser tillige, at det er Hensigten at dække Udgifterne, saaledes at man ikke skal komme ind i et Finansaar, hvor ogsaa Statens Finanser køres ud i en ødelæggende Krise. Det vilde være i allerhøjeste Grad skadeligt for hele vort økonomiske Liv, og det tror jeg ikke, der er nogen, i hvert Fald ikke mange her i Rigsdagen, der ønsker skulde ske.

Jeg har gennem disse to Lovforslag foreslaaet Dækning for de Udgifter, som i Øjeblikket foreligger. Den Finansplan, som man med Rette har ment skulde foreligge, naar Finanslovens og Kriselovens Skæbne skulde afgøres, foreligger nu for Rigsdagen. De Forslag, der foreligger, omfatter nye Indtægter til et Beløb enten af 42 Mill. Kr. eller, i værste Tilfælde, 49 Mill. Kr. Det er efter min Mening ikke ubetydelige Beløb; men de naar dog langt fra de Beløb, som har været fremme i Oppositionspressen i den senere Tid, hvor man jo har opskræmt Landet med frygtelige Beretninger om, at nu skulde der skaffes mindst 100 Mill. Kr. nye Skatter, og jeg ved ikke hvad; det har

naturligvis sin Betydning for Oppositionen, at den kan fremsætte den Slags Udtalelser paa Forhaand, men det viser jo bl. a., at den ikke ved, hvorledes Situationen ligger. Men det, det gælder om, er, hvad der skal til, og det Tidspunkt kommer jo, da det kan fastslaas, hvor meget der skal til, og saa er det jo heldigt, at Oppositionen har været belavet paa, at der mindst skulde 100 Mill. Kr. til; saa haaber jeg, at det bliver saa meget lettere at faa den til at bevilge de 42 eller 49, her er Tale om.

Der har i visse Kredse været talt om, at man kunde undlade nye Indtægtslove, man kunde forsøge at optage Statslaan til at dække Udgifterne med. Jeg maa sige, at det ligger saa langt fra mig, som noget kan gøre, at tænke paa at løse en økonomisk Opgave paa den Maade; jeg vilde anse det for en fuldkommen uforvarselig Handling, hvis man forsøgte i dette Øjeblik at klare Statens økonomiske Vanskeligheder blot ved at optage Laan. Det vilde være et Vidnesbyrd om en letsindig Politik, som der ikke har været Eksempler paa, saa længe denne Regering har haft med Økonomien at gøre. Hvis man skal have Eksempler paa det, skal man længere tilbage end til det Tidspunkt, da den socialdemokratiske og radikale Regering fik Ansvar. Men jeg tror, det vilde være farligt at begynde at tage Eksemplet op fra den Tid og begynde paa den Laanepolitik, der dækker Driftsudgifter ved Hjælp af Penge, man skal betale tilbage. Jeg tror, det vil være ødelæggende for Landets Økonomi; det vilde ogsaa være ødelæggende for andre Landes Syn paa vort Lands Økonomi, og det er der i Øjeblikket Grund til at lægge megen Vægt paa fra alle Sider i vort Land.

Jeg tror derfor ikke, der er nogen anden Vej end at skaffe de Indtægter, der skal til, jeg tror ikke, man skal forsøge at knibe udenom Vanskelighederne ved at tale om at laane Penge. Det tror jeg heller ikke, man skal ved andre Forslag, som foreligger for Rigsdagen i Øjeblikket, hvor man mener; man blot kan tilraade Staten at laane. Jeg tror, det vilde være en Politik, som vil give stærkt Bægsdrag, og som mange senere vilde komme til at fortryde.

Regeringen har ment, at det, den skulde forelægge, var en virkelig Finansplan, og en virkelig Finansplan er efter min Mening ikke Tilvejebringelsen af Penge til Dækning af Driftsudgifter ved Laan, men Tilvejebringelsen af virkelige Indtægter og virkelige Beparelser paa Budgettet og gennem Lovgivningen, saaledes